

Barcelona, Lo matí del 1967

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat fill:

Hauré de limitar a breus mots la carta llarga que volia escriure perquè m'he quedat sense màgnum. Si no fos per l'ànima que debien matar es- herant aquents nobles, i també per la que matim un- naltres pels terratenents que han assolat - segons els diuen - una extensa zona del país mexicà, la capital inclou - hauria esperat a fer-ho demà o demunt, quan disposi altre cop de la màgnum adobada... Tantost em sigui possible doncs, vindré.

Pamada la turbomada que me impulsa a Joan a escriure't aquella carta - el contingut de la qual caraboliarem els avís - en nostres afers i han anserenat, tranquil·litant nos del tot, com t'explicaré aviat i us esperem amb més il·lusió que mai, si es que es possible superar la il·lusió que sempre us ha fet l'experiència d'abraçar vos. Tant de bo que t'ambel i omelles, un cop llegida la carta anterior, tant breu com aquesta però igualment expressiva, us haguereu tranquil·litat també i recupees els tri- ments del retorn amb renovat entusiasme.

Per la intruicó d'Espuny no partim ^{tot} mat- lla com un feu de sedre. Ja t'ho explicaré. El govern afronta certes intruicions amb molta calma, deixant que el mal se retelli per tractament de resolure els con- flictes per la permuicó i la transigència.
Fins ben aviat. Una abraçada ben teta
L'Abel

Almici mi informare i a prop de la llunyanesa y encara ni hi s'ha trobat a Barcelona el fr. Ferrazides Part